

έπτα θαυμάτων τοῦ κόσμου. Εξ αὐτοῦ, περιέχοντος κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Ἡροδότου 1500 θαλάμους καὶ αἴθουσας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς καὶ ἀλλας τόσας μπ' αὐτήν, ἀπέμειναν σῆμερον ὅληγα μόνον ἐρείπια, τὸ δὲ λίμνη καὶ αὐτὴ ἀπεξηράνθη σχεδὸν καὶ οὐκ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πυραμὶς κατέρρευσε.

Ἄλλα ἀξιόθεατα μέρη πλησίον τοῦ Καΐρου εἶναι οἱ Ἡλιούπολις μετὰ τοῦ δένδρου τῆς Μαρίας καὶ τοῦ Οβελίσκου. Η λαμπράτας Ἡλίου πόλις μετὰ τῶν ναῶν, τῶν μεγάρων καὶ τῶν στοῶν τῆς, ὡφ' ὃς πέριεπάτησεν ὁ μέγιστος τῶν φιλοσόφων τῆς ἀρχαιότητος Πλάτων, ἐλθὼν ἐνταῦθα

ίνα ζητήσῃ παρὰ τῶν ιερέων τοῦ Ἡλίου πληροφορίας περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ἔξηφανίσθη ὀλοτελῶς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, εἰς δὲ καὶ μόνος ὄβελίσκος, κατὰ τὸ ήμισυ σχεδὸν κεχωσμένος ὑπὸ τὴν γῆν, ἀπέμεινε μάρτυς τῆς παλαιᾶς ἀκμῆς καὶ λαμπρότητος τῆς πόλεως. Δύο τῶν λαμπροτέρων ὄβελίσκων είχον μετενεγκυῆ ὑπὸ τῶν Πτολεμαίων εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀργότερον ἐπωνυμάσθησαν „αἱ βελόναι τῆς Κλεοπάτρας“, ἔως ὅτου ἐπὶ τέλους ὁ μὲν περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Ἀγγλῶν δὲ μετεφέρθη εἰς Νέαν Υόρκην.

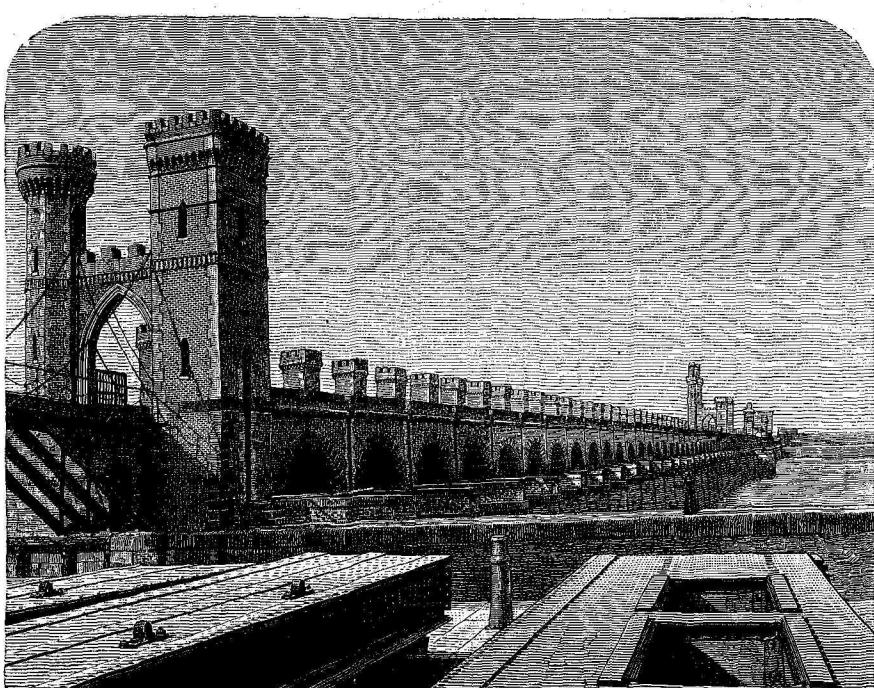
Περὶ δὲ τοῦ δέν-

δρου τῆς Μαρίας λέγεται, ὅτι η ἀγία οἰκογένεια, φεύγουσα εἰς Αἴγυπτον, ἤλθε καὶ ἀνεπαύθη ὑπὸ τὴν σκιάν του· ὅπως δήποτε η συκομωρέα αὕτη ἀριθμεῖ πολλῶν ἐκατοντάδων ἐτῶν βίον καὶ ἀνῆκε τῇ Ἀυτοκρατείᾳ τῆς Γαλλίας Εὐγενίᾳ, ἣτις ἔλαβεν αὐτὴν ὡς δῶρον παρὰ τοῦ πρώην

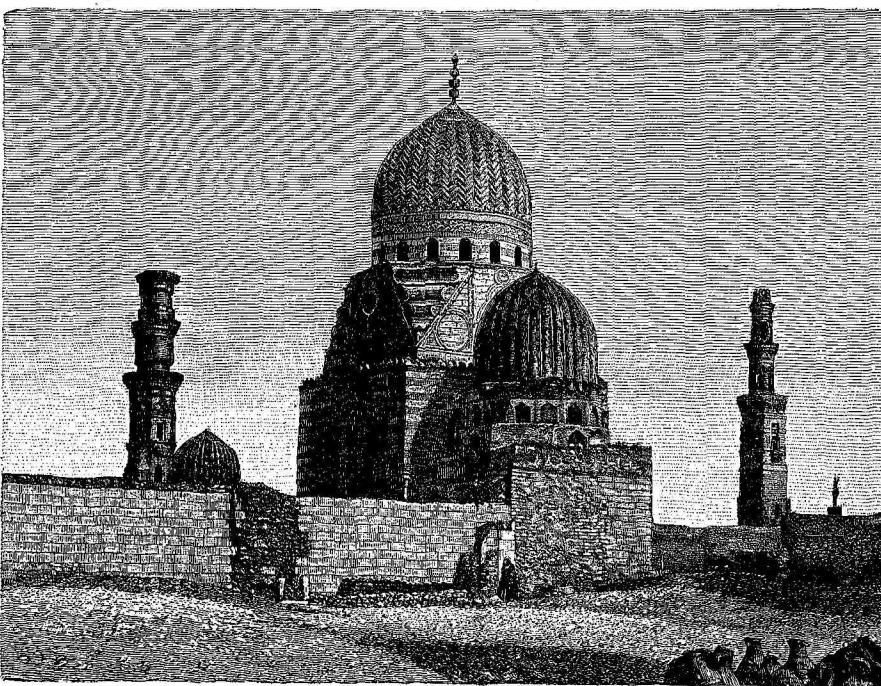
Χεδίβου, ὅταν τῷ 1869 εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν χώραν τῶν Πτολεμαίων.

Τὴν σήμερον καὶ διδωρητῆς καὶ η λαβοῦσσα τὸ δῶρον αὐτοκράτειρα ζωσιν ἀμφότεροι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, τὸ δένδρον ὅμως ἐξακολουθούμενον ηλαστοὺς καὶ νὰ θάλλῃ ἀμερίμνως. Οὐχὶ μαράν δ' αὐτοῦ κεῖται καὶ η ἐπαυλις Κουμπέ, προσφιλῆς διαμονὴ τοῦ νῦν ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου. Μεταξὺ ὅμως τῶν πολυπληθῶν μεγάρων, τὰ ὅποια δαπάνη πολλῶν ἐκατομμυρίων ἔκτισεν ὁ πρώην Χεδίβης, πρωτεύει ἀναντιρρήτως τὸ λεγόμενον Γκεζιρέ, οὐδεὶς δὲ ξένος, ἐρχόμενος εἰς Κάι-

ρον, ἀμελεῖ νὰ τὸ ἐπισκεφθῆ, ἐὰν θέλῃ νὰ λάβῃ ίδεαν περὶ τῆς ἀνατολικῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἀσωτείας. "Οπως αἱ Βερσαλλίαι, χάριν τῶν ὅποιων διεσκατομμύρια ἐδαπανήσαν, σημαίνουσι τὴν ἀρχὴν τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἐπειδὴ κατεβρόχθισαν τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐξόδων τῆς Γαλλίας, οὗτω καὶ τὸ Γκεζιρέ δύναται νὰ θεωρηθῇ η ἐνσωμάτωσις τῆς χρεωκοπίας τῆς χώρας, τῆς ὅποιας οἱ πόροι κατηστεύθησαν χάριν παρομοίων οἰκοδομῶν. Ἐν τῷ στενῷ τούτῳ χώρῳ δὲν δυνάμεται ἀτυχῶς να παράσχωμεν περιγραφικὴν εἰκόνα

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΕΙΔΟΥ ΓΕΦΥΡΑ.

ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΩΝ ΚΑΛΙΦΩΝ.

τῶν καλλονῶν τοῦ μεγάρου τούτου, διὰ νὰ φαντασθῶσι δὲ οἱ φίλοι ήμῶν ἀναγνῶσται πόσα ἐδαπανήθησαν χάριν αὐτοῦ, ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσωμεν, ὅτι τὸ ἐδαφός τῆς νήσου, ἐφ' οὓς κεῖται, περικυκλούμενον ὑπὸ πυκνῶν ἀλσεων καὶ μαγευτικῶν κήπων, οἵτον ἀνάγκη νὰ ὑψωθῇ κατὰ δύο μέτρα διὰ νὰ προ-